Speech Ruud Koole

Alleen gesproken tekst geldt

Partijgenoten, beste mensen!

Dank voor het in mij gestelde vertrouwen. Goed dat er iets te kiezen viel, dat hoort zo in een democratische partij. Ik zal proberen ook het vertrouwen te winnen van degenen die niet op mij hebben gestemd.
Als er iets duidelijk is geworden uit deze voorzittersverkiezing, dan is dat de wens om de PvdA te versterken als een democratische ledenpartij met een duidelijk sociaal-democratisch profiel.
Een duidelijk links profiel, met nieuwe antwoorden op nieuwe problemen. En al is de welvaart in ons land groot, die problemen zijn er ook.
Ontwikkelingen als de toegenomen internationalisering, de immigratie, de vergrijzing vragen om nieuwe sociaal-democratsiche antwoorden.
De solidariteit met arme landen in de wereld moet in samenwerking met zusterpartijen weer hoger op de politieke agenda worden gezet, ook als dat betekent dat wij soms hier in eigen land op sommige terreinen een stapje terug moeten doen.
Europa dat steeds belangrijker is geworden, moet veel democratischer en veel socialer.

Voor de PvdA en haar zusterpartijen is dat een belangrijke opdracht.

In eigen land woedt de discussie over publieke armoede en private rijkdom. Dat is een belangrijke sicussie voor sociaal-democraten.
Maar we moeten niet vergeten dat er in ons rijke land nog steeds mensen zijn die maar met moeite de eindjes aan elkaar kunnen knopen. De PvdA blijft te alle tijden ook voor die mensen opkomen.
De publieke armoede op terreinen van onderwijs, zorg en veiligheid moet iedereen een doorn in het oog zijn.

- We willen schone en goede scholen met gemotiveerde leerkrachten voor onze kinderen;

- We willen liefdevolle en voldoende verzorging voor mensen die dat nodig hebben;
- Iedereen moet het gevoel hebben in een land te leven waar het veilig is over straat te gaan;
- Daarvoor zijn nieuwe ideeen, een betere organisatie en extra geld nodig.
- Daarom is het goed dat onze Tweede Kamerfractie in Den Haag probeert om linksom of rechtsom dat extra geld voor zorg, onderwijs en veiligheid ter beschikking te krijgen. Wij steunen hierbij Kok en Melkert van harte.
- Want: als het in deze periode van rijkdom niet kan, wanneer dan wel?

De PvdA kan dat scherpere sociaal-democratische profiel het beste te bereiken met een democratische ledenvergadering.
Een partij waarin de leden serieus genomen worden.
Een partij, war de opvattingen en de kennis van leden en kiezers doordringen tot de beroepspolitici, die wij als partij natuurlijk ook hard nodig hebben.
Een partij waarin professionals en vrijwilligers naast elkaar staan, niet tegenover elkaar.
Zojuist heeft u gedebatteerd over de voorstellen van de Commissie Partijvernieuwing. Op basis van die discussie moet het partijbestuur aan de slag.
Vele voorstellen moeten worden uitgevoerd en tegelijk moeten de campagnes voor de raadsverkiezingen en de Tweede Kamerverkiezingen worden voorbereid.

Dat kan alleen wanneer wij met z'n allen aan de slag gaan:

- ook met de niet-gekozen kandidaten
- ook met de beroepspolitici in de colleges en in de regering, in de raden en in het parlement (ook in het europees parlement)
- aan de slag met de 60.000 leden (en hopelijk binnenkort weer meer)
- aan de slag met de mensen van het partijbureau, die ook nu ontzettend veel werk hebben verzet om dit congres te doen slagen.

Morgen spreken wij over het beginselprogramma. Wat daar ook besloten wordt, de discussie daarover is nooit af, ook daarmee moeten we aan de slag.

Dat kan alleen met een partij die open discussies voert, in de partij en daarbuiten.
Open discussies, zonder taboes, maar geen vrijblijvende discussies.
Wij moeten ook met elkaar van mening kunnen verschillen,

- als we het maar eens zijn over het doel van spreiding van kennis, macht en inkomen
- van solidariteit binnen en over onze grenzen
- en van solidariteit tussen de generaties, zodat ook de volgende generaties in een leefbare wereld kunnen leven.

Een partij, waarin wij elkaar met vertrouwen tegemoet treden en fatsoenlijk met elkaar omgaan.
Een woord in dit verband over de bestuurscrisis van vorig jaar. Die was:

- slecht voor de partij
- slecht voor de betrokkenen
- en onbegrijpelijk voor de leden

Ik denk dat het op zijn plaats is hier om, hopelijk namens het (nog te kiezen) hele nieuwe bestuur, excuses aan te bieden voor wat er gebeurd is vorig najaar.
Niet dat ik zeg dat er nooit een fout gemaakt mag worden maar de manier waarop de bestuurscrisis plaatsvond: dat had nooit zo mogen gebeuren.

Daarom excuses:
· excuses aan onze leden
· en excuses aan Marijke van Hees

Partijgenoten!

Dankzij u ben ik gekozen.
Maar in de campagne voor het voorzitterschap heb ik veel steun gehad van mensen, die ik hier apart wil noemen. Steun van Michael Juffermans, die mij steeds met raad en daad bijstond, en van de

mensen van het campagne-team van Bouwe Olij vanaf het moment dat wij besloten als tandem verder te gaan. Ook het thuisfront en vele anderen hebben mij aktief gesteund de laatste weken. Ik ben hen allen daarvoor zeer erkentelijk.

Maar dankzij u, congres, ben ik tot voorzitter gekozen. Ik zal mijn uiterste best doen om het in mij gestelde vertrouwen waar te maken.

De opdracht is ambitieus: een sterke organisatie, overtuigende ideeen en goede verkiezingscampagnes.

Maar met een partij, die niet alleen voor maar ook van de leden is, heb ik er alle vertrouwen dat dat gaat lukken!

Met u dus!